

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobců: **a) V. G.** a **b) A. Y.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20. května 2021 č. j. OAM-409/ZA-ZA11-ZA13-2020 a ze dne 21. května 2021 č. j. OAM-410/ZA-ZA11-ZA13-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. srpna 2021 č. j. 51 Az 4/2021 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobců **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutími označenými v návěti žalovaný zastavil řízení o opakovaných žádostech žalobců o mezinárodní ochranu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti.

[2] Žalobci (dále též „stěžovatelé“) podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spojenou se žádostí o ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem ze dne 11. října 2021 č. j. 6 Azs 311/2021 - 11 vyzval k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Tuto výzvu se stěžovatelům opakovaně nepodařilo doručit, a nakonec jim byla doručena náhradním způsobem podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Následně Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. listopadu 2021 č. j. 6 Azs 311/2021 - 36 zamítl návrh stěžovatelů na ustanovení zástupce a vyzval je, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložili plnou moc udělenou advokátu nebo prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie.

[4] Posledně uvedené usnesení Nejvyšší správní soud doručoval stěžovatelům do vlastních rukou na adresu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, kterou uvedli jako adresu svého pobytu v kasační stížnosti. Stejně jako v předchozích případech se však obálka vrátila s poznámkou, že stěžovatelé na uvedené adrese nemají schránku; nicméně výzva podle § 49 odst. 2 občanského soudního řádu jim byla na uvedené adrese zanechána.

[5] Podle již zmíněného § 49 odst. 4 občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vložení písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[6] Jak již bylo uvedeno, stěžovatelé neměli na adrese, kterou uvedli v kasační stížnosti, poštovní schránku, proto jim bylo usnesení č. j. 6 Azs 311/2021 - 36 doručeno uplynutím úložní lhůty; Nejvyšší správní soud následně na své úřední desce zveřejnil sdělení o tom, že se stěžovatelům toto usnesení doručovalo a že si je mohou u soudu vyzvednout.

[7] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti *zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[8] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením č. j. 6 Azs 122/2021 - 36 vyzval, aby prokázali, že splňují uvedenou podmínku řízení. Toto usnesení bylo stěžovatelům doručeno v pondělí 20. prosince 2021 (obálka s usnesením byla pro stěžovatele připravena k vyzvednutí ve středu 8. prosince 2021), stanovená dvoutýdenní lhůta stěžovatelům marně uplynula dne 3. ledna 2022.

[9] Stěžovatelé tedy neprokázali splnění jedné z podmínek řízení o kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud jejich kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. ledna 2022

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu